

at den — bortset fra Færøerne — i Skibsregisteret optagne Sejlskibsflaade, der den 1. Januar 1922 udgjorde 98 501 Reg. Tons Br. fordelt paa 608 Skibe, den 1. Januar 1923 var gaaet ned til 86 762 Reg. Tons Br. fordelt paa 517 Skibe og den 1. Oktober 1923 endog til 72 911 Reg. Tons Br. fordelt paa 475 Skibe.

I denne Forbindelse skal det yderligere nævnes, at det i Marstal hjemmehørende Rederi »Falken« Sejlskibsflaade, der bestaar af 20 Skibe paa ialt henved 4 400 Reg. Tons Br., paa Grund af de for dansk Sejlskibsfart daarlige Tider for kort Tid siden stod i Fare for at blive afhændet til Udlandet, hvad der kun hindredes ved, at forskellige Dampskibsselskaber traadte til.

Et andet Forhold, der er egnet til at give Indtryk af Størrelsen af de Vanskeligheder, som truer med at overvælde det danske Sejlskibserhverv, er den omfattende Oplægning af Sejlskibe, der har fundet Sted i de sidste Aar; at den betydelige Nedgang i Sejlskibstonnagen ikke har bevirket, at de tilbageværende Sejlskibe uden Driftstab har kunnet beskæftiges, synes at understrege Nødvendigheden af en Nedbringelse af Driftsomkostningerne, hvad den af Arbejderforsikrings-Raadet foreslaaede Ændring af Tilskudsreglerne i § 74 paa følelig Maade vilde medvirke til.

Efter hvad der er oplyst for Handelsministeriet, er med en enkelt Undtagelse — Skoleskibene »København« og »Viking« — alle vore store Sejlskibe oplagte og har været dette i lang Tid; for de øvrige Sejlskibes Vedkommende vil de i Afskrift vedlagte, fra forskellige Marstal-Rederier modtagne Oplysninger eksempelvis belyse, hvor vanskelig og alvorlig Stillingen er for den Befolkning, hvis Eksistens er knyttet til Sejlskibserhvervet.*)

Idet man i Henhold til foranstaaende tillader sig at forny sine i de fornævnte Skrivelser af 13. Juli og 23. December f. A. fremsatte Henstillinger, skal man ikke undlade at tilføje, at man — saafremt Indenrigsministeriet maatte ønske dette — for at medvirke til en for dansk Skibsfart heldig Løsning af disse Spørgsmaal, saavel som af de nedenfor berørte Punkter, er beredt til at deltage i en mundtlig Drøftelse om Sagen med velbemeldte Ministerium.

Medens man ifølge ovenstaaende kan tiltræde Arbejderforsikrings-Raadets Indstilling med Hensyn til § 74 og — uanset den dermed forbundne Udgift for Statskassen — indtrængende maa tilraade, at Paragraffen ændres i Overensstemmelse hermed, mener man paa et andet Punkt, nemlig § 40, sidste Stykke, at maatte nære ikke ringe Betænkelighed ved den af Raadet indstillede, af Indenrigsministeriet tiltraadte Undtagelsesbestemmelse for Fiskere, der lønnes med Procenter eller Andel i Fangsten, en Bestemmelse som anføres at være indsat efter Ønske fra Fiskeriets Repræsentanter, og mod hvilken Raadet i sin Indstilling siger ikke at have anset det for rimeligt absolut at fastholde sin Modstand.

Efter hvad der er oplyst for Handelsministeriet, er der i Øjeblikket i Sejlskibsafdelingen under Danske Rederes Ulykkesforsikringsforbund indmeldt ca. 1 100 Fartøjer med ca. 4 000 Personer. Dersom Fiskerne træder ud af Afdelingen, hvad man maa antage, at i alt Fald Hovedparten af dem vilde gøre efter den ny Bestemmelse i § 40, sidste Stykke, vil der i Afdelingen kun blive ca. 800 Fartøjer med ca. 3 000 Personer tilbage, hvad der efter Handelsministeriets Skøn næppe vil kunne siges at være et fuldt forsvarligt Grundlag for en tvungen gensidig Forsikringssammenslutning. Saafremt der i Løbet af et Aar indtræffer særlig mange Skader, vil Præmien, naar Forsikringsbestanden er saa lille, let kunne blive for høj, at den ganske overstiger de mindre Sejlskibsrederes økonomiske Modstandsevne, i hvilken Forbindelse man ikke skal undlade at henstille til fornyet Overvejelse, hvorvidt den i § 3 foreslaaede Udvidelse af Ulykkesforsikringen — og dermed af Redernes Risiko — til at omfatte Ulykkestilfælde, der indtræffer under den forsikrede Færden paa Vej til eller fra Arbejdsstedet, maatte findes ganske nødvendig.

Foruden ved den fornævnte forsikringstekniske Svaghed, som Bestemmelsen i § 40, sidste Stykke, vil have i Medfør, og de Konsekvenser, Bestemmelsen vel maa paaregnes at faa i Retning af Krav om lignende Særstilling for Søfolk eller andre, der ligeledes lønnes med Procenter eller Andel i Fortjenesten, giver Bestemmelsen for Handelsministeriet Anledning til Betænkelighed derved, at den er egnet til at sætte Skel mellem det paa Fiskefartøjer og andre Fartøjer beskæftigede Skibsmand-

*) De omtalte Oplysninger er ikke trykt.